

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XXVI. B. Virgo intelligit Filium Jesum à Juda in mortem esse venditum, & perfido osculo inimicis Traditum. Emblema. Crocodillus hominem ad Nili ripam usque ad Calvariam devorans cum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XXVI.

B. Virgo intelligit Filium JESUM à Juda in mortem esse venditum , & perfido osculo inimicis traditum.

JESUS autem dixit illi: Juda osculo Filium hominis tradis? Luc. 22. 48.

I. **Q**ualis est amicitia crocodili, talis est amicitia mundi. De crocodilo recensent, quòd sit amphibius, rapax, durus, dolosus & occultus viatorum latro, qui in litore septemgemini Nili latitans in publicum nunquam prodire assolet, nisi in exitium hominis, quem si devoravit, in largas prorumpit lacrymas, quasi adhuc illius neci & calamitati intimo ex corde condoleret; proinde meritò à DEO inter immunda

Mater Dolorosa. Dd

Levit. 11. 29. munda animalia connumeratus est: *Hæc quoque inter immunda reputabuntur: Crocodilus, &c.* Cui rectè pro Lemmate affiges:

Plorat, & devorat.

En typum fallacis mundi & impij Judæ proditoris, qui vir duplex corde sub larva adulantis crocodili ad Christum JESUM, optimum Magistrum suum in horto accedens, eum fallaci osculo sub specie sumæ amicitie

Luc. 22. 48. in manus tradidit peccatorum: *JESUS autem dixit illi: Juda osculo Filium hominis tradis?* O plene omni dolo & omni fallaciâ, fili diaboli, inimice omnis justitiæ, quid peccavit in te DEUS tuus? Er tu Domine JESU, quomodo obsecro, hoc perfidissimum os & immanis hujus crocodili fallacias tanta cum mansuetudine potuisti sustinere? *Accedentem*, ait S. Anselmus, *ad osculum sanctissimi oris tui cruentam bestiam aversatus non es, &c.* O amoris prodigium! amicum vocas, & in mortem tradetis? *Amice ad quid venisti?* Quasi diceret: Novi cruculentum impostorem, sub pelle ovina lupum tegentem: Talis erat Job,

2. Reg. 20. 9. Amasam belli ducem peramicè amplectentem, & salutantem: *Salve mi frater*, & interim crudelis pugio ejus transadegit viscera. Talis amicus erat Aod Regi Eglon: *Verbum secretum habeo ad te o Rex* . . . *Et tulit sicam de dextero femore suo, infixitque eam in ventre ejus tam validè ut capulus sequeretur ferrum in vulnere?* Talis erat Brutus Julio Cæsari in conspiratione Romæ à Senatoribus contra eundem Cæsarem subornata: *Et tu fili mi Brute?* O Juda nunquid simili osculo Filium hominis tradis in mortem? Quid feci tibi, aut in quo molestus fui tibi? Responde mihi? Si vis necem meam, longè ardentius illam subire desidero, quàm tu conaris eam mihi tam subdole procurare? Revertere igitur o miser! revertere; en paratum cor meum ad ignoscendum, &c. Juvat hîc audire Reverendissimum Fridericum Fornerum Episcopum Hebronensem & Suffraganeum Bambergensem, qui inter alias rationes, quas Sacratissimum Cor JESU ad cor Judæ loquebatur, etiam hanc introducit: *Si te nec mei, nec tui te miseret, cur saltem afflictissima Matris meæ non misereris? Matris, inquam meæ, quam morte meâ viduam supra modum omnem desolatam relinques? Ab recordare, quam suaviter illa tibi serviverit, cum fatigatus ex itineribus unâ mecum domum illius ingredereris? Nonne ut famula & ancilla mei causâ tibi ministravit? Nonne ad vitæ sustentationem necessaria tibi unâ mecum sollicitè procuravit, & paravit? Nonne quæcunque ob rei familiaris angustias tibi exhibere pote-*

Erid. Forner. in Paradis. Malorum Punicorum Gen. 83.

poterat, reculas promptissime suppeditavit? Et tu ó Juda osculo Filium hominis tradis? Amice ad quid venisti?

2. Et quid interim pientissima Virgo, quæ domi in Bethania, vel non longè à monte Olivario distans præ expectatione futurorum penè tabescebat? Ubi intellexit, dulcissimum Filium suum à pessimo Juda in mortem esse venditum, atque in manus peccatorum contraditum, obmutuit ad hoc ferale nuntium mœstissima Mater, nec ultra in ea erat spiritus; ubi autem resumptis nonnihil viribus se collegit, in hæc vel similia verba & lamenta Sacratissimum COR ejus, Nebridio attestante, solum est: O Juda nefandi scelevis auctor, quid fecit tibi filius meus, Magister tuus? Nonne ipse te elegit Apostolum suum? Quomodo conversa es in amaritudinem vitis ab ipso DEO electa & probata? Quomodo ad tantam ingratitude devenire potuisti? Hæcine est gratia, quam reddis Benefactori tuo? Hæc fidelitas, quam debes Domino tuo? Hæc reverentia, quam exhibes Magistro tuo? Hicne denique est amor tuus, quem præstas parenti tuo? Sit tantum valuit apud te argenti amor, ut enim venderes Judæis, cur non id indicasti mihi, circumjisssem mendicans mare & aridam, & mendicatos non modò triginta argenteos, sed trecentos aureos in manu tua appendissem, ut mihi meum Filium reliquisses! O unice mi Nate, desiderate votorum meorum, quid jam agetur tecum? cur te dimisi unquam? &c. O tristis nox, non computanda in cæteris noctibus anni, quia Filium unicum ac summè dilectum Matri omnium sanctissimæ & afflictissimæ rapuisti; heu quàm altos & acerbos gemitus Mater illa amoris & doloris illà nocte edidit: O JESU! Fili mi JESU! quis mihi tribuat, ut ego patiar & moriar pro te! O anima Christiana! hanc, quæso, noctem cogites, si ob graves curas, persecutiones, dolores, ægritudinem, labores, &c. subinde dormire non poteris; cogita, inquam, patientissimum JESUM & Sacratissimam Matrem ejus compatiens, atque ex animo compatere illis: Et nihil adeò grave erit, ait S. Gregorius, quod non æquanimiter tolères, si Christi passionem ad memoriam revoces. Aquas illas amarulentas de Mara, cum populus à servitute Ægyptiaca liberatus ad terram promissionis proficisceretur, lignum à Moyse immixtum dulces & potabiles reddidit: At ille clamavit ad Dominum, qui ostendit illi lignum, quod cum misisset in aquas, in dulcedinem versæ sunt. Si tribulationes hujus temporis, injuriæ, dolores, cruciatus & tormenta tibi nimis videntur amara, anima Christiana, mitte lignum crucis & gladium dolorosæ Matris

Nebrid. in
Fasc. Myrr.
cap. 4.

S. Gregor.
M. in Epist.

Exod. 15: 23.
S. Antonin.
p. 4. T. 3. c. 7.

in has aquas, & indulcorabuntur: *Ligno crucis misso, ait S. Antonius, id est, meditatione habitâ de passione, efficiuntur dulces.*

3. David Rex in Israël, cum ob cruentam Absolonis persecutionem, relicta urbe ad montem Olivarium in fugam sese converteret, præ omnibus alijs Senatoribus, qui ad hunc rebellem filium suum defecerant, quàm maximè de Achitophèle doluit, & ingemuit, erat enim hic Achitophel intimus, familiarissimus & primarius Davidis Consiliarius, qui, quia rebellium antesignanus factus est, optima quæque poterat hosti suggerere consilia, &c. Audiamus ipsum Vatem Regium Psallentem: *Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, sustinuissem utique; Et si is, qui oderat me, super me magna locutus fuisset; abscondissem me forsitan ab eo: Tu verò homo unanims, Dux meus, Et notus meus, qui simul mecum dulces capiebas cibos, &c.* Observa hîc prudens Lector, quòd Rex absentem alloquatur Achitophèlem: *Tu verò homo unanims, &c.* Per quem proditorem (Angelomo, Ruperto, Cornelio & alijs attestantibus) rectè Judas Domini proditor adumbratus fuit, quia uterque Dominum suum prodidit, & in fine laqueo se suspendit. Ad te me converto ô Domina mundi!

Psalm. 54. 13.

Nunquid & tu cum Davide contra impijsimum proditorem Judam has movere poteras querelas: *Si inimicus meus maledixisset mihi? Si Pharisæus infensus, si scriba inimicus, si homo gentilis, si barbarus, aut alius extraneus tam vili pretio vendidisset, atque tradidisset dilectissimum Natum meum, DEUM & Hominem in mortem, sustinuissem utique; Tu vero, (ô Juda) homo unanims, qui simul mecum dulces capiebas cibos (maximè verò Evcharistiæ) amoris siguo Filium meum tradis in mortem? Oblatione mellis aspidum propinas venenum? Et sub pallio charitatis veræ & non fictæ innocuum fundis sanguinem? Et nunquid in socium & Apostolorum Senatum te elegit Filius meus? Nunquid pedes sordidos etiam lacrymis suis tibi in cæna abluit? Nunquid omnia peccata tua tibi misericorditer condonavit, & insuper potestatem dedit super omnia dæmonia, & ut languidos curares ab infirmitatibus? Et quod omne meritum excedit, te hæredem hæreditatis cœlestis adscribere voluit? Et quid, quæso, ultra tibi potuit facere, & non fecit? Ah amice ad quid venisti, ut Filium perdas & Matrem? O scorpio, qui quidem blandè amplexaris, sed simul etiam toxicum evomis! ô vipera, quæ occultè mordens vulnere venenum instillas, & interficis! ô scarabæe, qui in horto Gethsemani ex odoriferis virtutum floribus Floridi Nazaræi non dulce mel, sed amarissimum fel ad propriam*

propriam & animæ & corporis perniciem suxisti. Hæc vel similia ad
 tam triste nuntium dolentissima Virgo in conclavi Berhanico poterat
 secum rationari, & digerere; interim, quia amor otiosus non est, vel
 si otiosus est, amor non est, sine mora etiam de nocte intempesta iti-
 neri sese accingit, & Hierosolymam, ut dilectum sanguinum Sponsum
 suum inquireret, cum nonnullis amicorum contendit. Nebridius hinc *Nebrid. in*
 eam ita loquentem introducit: *Si tam propitius mihi DEUS erit, ut vi-* *Fasc. Myrrh.*
deam ipsum, nemo me abstrahet ab ipso: nullus Judæus tam robustus erit, *cap. 4.*
nullus barbarus tam sevens, nullus miles tam truculentus, ut me ab ipso di-
vellat. His ego brachijs amplectar ipsum; hoc inter gremium locabo ipsum;
Dilectus meus est, inter ubera mea commorabitur; & si non potest esse, ut
servem vivum, hæc inter viscera tumulabo defunctum. Præsens ero, ubi-
cumque fuerit. Quis scit? Fortasse lacrymis meis bacchantium rabiem tem-
perabo, aut duritiam sevientium emolliam. Audiamus pro dictorum
 confirmatione & Seraphicum Doctorem: *Heu Domina! quò vadis, in-* *S. Bonav.*
quit ipse, revertere Domina ad locum pristinum, ne cum percussione pasto- *Scim. Div.*
ris te etiam amittamus, ut non unâ horâ utriusque privemur regimine, &c. *amor. p. 1.*
cap. 3.

4. Sine Domina, ah sine, ut loquatur servulus tuus indignissimus
 ad te verbum: Joseph typus dulcissimi Filij tui à perfidis fratribus
 viginti argenteis Ismaëlitis in servitutum venundatus est: *Extrahentes* *Gen. 37. 28.*
eum de cisterna, vendiderunt eum Ismaëlitis viginti argenteis. JESUS
 autem Filius DEI & tuus ò M A R I A, triginta argenteis, & sic decem
 dignior, quàm servus æstimatus est: *Quid vultis mihi dare, & ego vo-* *Matt. 26. 15.*
bis eum tradam? O vilissimum pretium in consideratione summi illius,
 infiniti & immensi Boni; quia nimirum unico pomi morsu diabolo in
 interitum venditi eramus, ideo ipse DEI Filius & tuus ò Virgo, ven-
 di voluit, ut lytrum ac pretium animarum nostrarum exsolveret, qui
 erat pretium sine pretio. Et dic, obsecro, ò Domina mundi, quid vis
 mihi dare, & ego JESUM tibi de novo tradam? Ah ignosce omnium
 matrum afflictissima (meliore enim sensu & intentione, quàm Judas,
 ad te loquor, licet sim ipso Judâ deterior) ecce Dominus meus, ac
 DEUS meus, Filius tuus pretiosissimus quotidie fit meus captivus in
 Sacratissimo Missæ Sacrificio & Communione; ibi meus est JESUS,
 & ad me pertinet totus, possûmque cum illo agere, quidquid mihi lu-
 bet, quia mihi se in hoc Sacratissimo Sacramento donavit, *quid ergo*
 ò Domina! *vis mihi dare, & ego tibi eum tradam?* Non peto triginta
 argenteos, heu nimis vile & abjectum pretium, dum non plus quàm
 15. florenos Brabanticos, & in nostra moneta Imperiali currente vix 12.

florenos faciebant; plus ego à te pro Filio tuo Divinissimo requiro; non millones aureorum, non regna mundi, nec quidquid aliud in mundo pretiosum esse potest; sed hoc rogo, ô Domina, ut mihi impetres peccatorum miserrimo à dulcissimo Filio meorum veniam delictorum, & gratiam Divinam atque efficacem, eamque finalem, quæ sub nullius cadere potest meritum, & hoc sufficit mihi: *Sic ego tibi eum tradam*

5. Verumenimverò ad quid hætenus indignatus sum Judæ? Et ad quid hunc ingratisimum & infidum accusavi nebulonem? O quot similes Judæ fratres, versipelles simoniaci & pseudopolitici etiamnum in hoc orbe Christiano reperiuntur, & utinam non etiam inter N. N.?

Matt. 26. 15. Judas vilissimo pretio DEUM cœli & terræ in mortem tradidit: *Quid, inquit, vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam? At illi constituerunt ei triginta argenteos.* In quo mercatu observandum, quòd pessimus ille homuncio omnino voluntati Judæorum reliquerit, quidnam pretij pro Christo Virginis Filio vellent exsolvere, quasi diceret: Ego libenter eum vobis tradam, date mihi, quidquid vobis lubet, & si unum teruntium? O pessimus mercatorem! econtra idem Judas unguentum, quo Magdalena venerandos Christi pedes inungebat, trecentis denarijs æstimavit: *Poterat enim unguentum istud venditari plus, quàm trecentis denarijs, & dari pauperibus?* O insaniam! trecenti isti denarij in nostra pecunia faciunt 75. florenos, & triginta argentei, prout dictum est, 12. florenos. Ergone unguentum plus à te, quàm ipse DEUS & homo Christus ductus est? O proditor abominande, mille infernis dignissime! Core, Dathan & Abiron, seditionem contra Moysen moventes, terra vivos absorbit: *Et aperiens os suum devoravit illos;* & quomodo infernus potuit se continere, quin te pariter vivum deglutiret? Esau verè fatuus & stolidus primogenituram suam pro pulmento lentis vendidit: *Et sic accepto pane, & lentis edulio comedit, & bibit, & abiit parvi pendens, quòd primogenita vendidisset;* verum tu ô nefarie proditor! Primogenitum & Unigenitum æterni Patris, & MARIE Virginis Matris ad necem crucis vendidisti, ô facinus indignissimum, crudele, inaudirum! & pro tantillo pretio?

Dixi, ad quid indignor, & irascor Judæ traditori? O anima peccatrix sta hîc, & pensa, quia deprehensa es, non enim mihi poteris effugere; dic mihi, quo pretio optimum Redemptorem tuum, qui te innumeris cumulavit beneficijs, hætenus æstimasti? O miseriam omnium

omnium lacrymis non sat deplorandam, dum illum uno crucifero, unâ turpissimâ & foetidâ carnis voluptatulâ, uno impuro verbo aut cogitatu de novo audes prodere, & vitam tradere in mortem? *Obstupesce Jereem. 2. v. 2.* cite cœli super hoc, &c.

Judæ postquam Creatorem suum in mortem tradidit, rectè & justissimè Divina gratia subtracta est, unde quasi massa perdita magis, magisque ad æternam volutabatur perniciem; & sicut lapis, quando semel de excelso collis fastigio cadere incipit, non amplius quiescit, donec ad ima terræ devolvatur; ita hic impius Christi desertor & apostatarum antesignanus non amplius quievit, donec laqueo se ipsum suffocans ad Tartarum descendit. Hic attende, quisquis es, qui vel semel peccato mortali DEUM tuum offendisti, & cum Juda ob vilissimæ ac momentaneæ voluptatis amorem Summum Bonum prodidisti. Attende, inquam, & si semel per misericordiam DEI ab æterno exitio liberatus es, ne iterum committas, ex quo jacturam Divinæ gratiæ & æternam de novo incurras damnationem. Sæpe ergo, dum licet, & dic ex animo: O bone JESU! cur unquam te offendi? quare te omnium bonorum fontem unquam dereliqui? Ah fluite lacrymæ: *Quis dabit capite meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum, & plorabo die ac nocte? Ah quis dabit?* *Jereem. 9. v. 1.*

6. Revisamus afflictissimam Matrem nostram. De Heli supremo illo in Lege Sacerdote recensent Regum Annales, quòd ad deplorabile illud nuntium: *Arca DEI capta est*, mox de sella retrorsum juxta ostium domus ceciderit, & fractis cervicibus expirârit. Per Arcam illam juxta Divum Gregorium & alios Humanitas Christi præsignata fuit; ah quis dicer, quo animi sensu pientissima Virgo fatale hoc nuntium audierit: *Arca DEI capta est? Venerunt*, ait S. Anselmus, *Discipuli currentes, & lacrymabiliter clamantes: O charissima Domina, dilectus Filius tuus, Magister noster captus est, & nescimus quò ducatur, vel quid fiat.* O quàm crudelis, quàm truculentus erat hic gladius, qui Sacratissimum Cor Virginis transfixit: *Cùm audisset*, subintrat hic S. Bonaventura, *quòd Filius ejus captus esset à Judæis, januis clausis, sacrum pectus tundere, & lacrymas effundere non cessavit.* Si enim Mathathæ cor & omnia viscera ejus commota sunt, ubi intellexit templum DEI à Gentibus & Barbaris esse profanatum, & Legem violatam: *Et vidit Mathathias, & doluit, & contremuerunt renes ejus.* Heu quanto magis doluit tenerimum Cor Virginis, ubi nuntium recepit, Templum DEI vivum, hoc est, Divinissimum Filium suum à Juda esse profanatum.

1. Reg. 4. v. 18.

S. Anselm. Dialog. de pass. Dom.

S. Bonav. in vita Chr.

1. Mach. 2. v. 24.

fanatum, & à Judæis caprum, &c. Attende hîc, quisquis es ô Christiane, & si vel guttulam adhuc in venis habes Christiani sanguinis, attende, inquam, & considera utriusque Sacratissimi CORDIS JESU & MARIAE dolores planè immensos; ô te miserum, si non aliquo commiserationis & reciprocî amoris sensu erga illos tangaris: *O anima mea,* inquit S. Laurentius Justinianus, *signa pietatis in te remansit scintilla, compedes madesacito lacrymis, solve manus ligatas à tergo, vincula dirumpe, præcide sùnes, & quanta vales virtute, in pristinam libertatem restitue Redemptorem.* Quod tunc fiet, quando aliquando cessabis peccare. Ah cur non hoc momento ex animo execeraris univèrsa delicta tua, quæ Christo JESU & Sacratissimæ Matri ejus tantorum fuerunt causa dolorum? O dulcis JESU! qui etiam proditorem tuum amicum appellare, & velut amicum complecti dignatus es, ne, obsecro, avertas amabilissimam faciem tuam à me, quia servus tuus sum ego, & Filius Ancillæ tuæ.

S. Laur. Justinianus. de Triumph. Christi agon. c. 10.

Sophron. in Vitis PP. Surt. 9. April.

Recordor hîc illius famosæ peccatricis Mariæ Ægyptiacæ, quæ ter ab adoratione Dominicæ Crucis divinitus repulsa, cum nunc poenitens anteactæ vitæ ad dolorosam Matrem sese convertisset, ad gratiam quoque Filij admissa est, quam dolorosam Virginem impensissimè exinde rogavit, quatenus sibi veram ac securam salutis viam dignaretur ostendere, à qua hanc vocem audivit: *Si Jordanem transferis, illic invenies bonam requiem,* quo transfretato in summa vitæ austeritate 47. annos sub præsidio dolorosæ Matris sanctissimè transegit, cujus sacrum Caput Augustæ Vindelicorum in templo Societatis JESU religiose assevarur. Anima Christiana, si securus es errantem, sequere & poenitentem, si Filium times ut justissimum tuorum scelerum vindicem, curare ad Matrem dolorosam: *Exaudiet Matrem Filius;* inquit Mellifluus;

S. Bernh. serm. Nat. B. V. M.

& exaudiet Filium Pater: Filioli, hæc peccatorum scala, hæc mea maxima fiducia est, hæc tota ratio spei mee, &c.

CON-